Független művelődési és helytörténeti havilap
XXXII. évfolyam 4. (782.) szám, 2026. április 30. – csütörtök

HÉTFALU

25

Szerkesztők: Hochbauer Gyula
és dr. Kovács Lehel István

Alapította és szerkesztette (1906–1911):
dr. Fekete Endre és Kiss Béla

• Tamás Krisztina, Székely Anna, Kovács Árpád Apold

A tudás nyomdokain: ZRIK jutalomkirándulás, 2026

Az évente kiemelkedő tanulmányi eredményeket elérő diákok és aktívan tevékenykedő cserkészek számára megszervezett 7. ZRIK és 059–Cserkész jutalomkirándulás idén, 2026. április 13–16 között ismét megszervezésre került. Idén Magyarország illetve Felvidék (Szlovákia) volt a kitűzött úticél, a diákok a II. világháború világába nyerhettek betekintést. A kirándulásnak emellett még célja volt megismerni Magyarország oktatási, tudományos, kulturális és vallási központjait. Ez saját múzeumi kollekciótól Mátyás király rezidenciájáig terjedt ki.

Az indulásra a hajnali órákban került sor, hiszen hosszú út állt még a részvevők előtt. Az idei jutalomkiránduláson 18 ifjú diák vehetett rész szorgosságának köszönhetően, mindezt 5 felnőtt kíséretében, akik a szabad lelkű diákoknak határokat szabtak az ismeretlenben. A több órás út magába foglalt pihenőket, de mindezek ellenére hamar eltelt a szundikáló diákok számára.

Az érkezést követően a Buda Várat látogatták meg. A vár önmagában gyönyörű volt, a diákok hosszas séta során vehették szemügyre a sajátosságokat. Megismerkedhettünk a várbörtön épületével is, ahol iskolánk névadója, Zajzoni Rab István raboskodott Táncsics Mihállyal egyetemben, s itt írta meg Börtöndalok kötetét. A várbörtönre Táncsics Mihály emlékplakettjét a bácsfalusi Istók János szobrász készítette. A résztvevőknek sajnos nem volt végtelen idejük, ezért a sétát követően indultak is a Sziklakórház és Atombunker Múzeumba. A múzeumban idegenvezetéssel vezették végig őket a létesítményen, és látogatásuk során több viaszbábuval berendezett szobát és jelenetet láthattak a kórház történetéből. A múzeum igencsak látványos, érdekes és sokkoló volt egyaránt, hiszen a sok viaszbábu, valamint a második világháborúval és a hidegháborúval átitatott környezet jól bemutatta, milyen is volt a kórház működése alatt ott az élet. A látogatás után szabadidő következett, amit evéssel, illetve Budapest látogatásával töltöttek. Mindezek után indultak is szállásuk felé, a Hazajáró Egylet turistaházhoz Dobogókőn. Itt kiosztották a szobákat, megvacsoráztak, és ezzel sor kerülhetett a pihenésre.

*

A második napon Komáromban volt az első állomás, ahol a diákok meglátogatták a Monostori Erődöt. A Monostori erőd Közép-Európa egyik legnagyobb újkori erődrendszerének része, amely a Duna partján található. Az erőd a 19. században épült, és fontos szerepet játszott a Habsburg Birodalom védelmi rendszerében. Ma turisztikai látványosságként működik, ahol kiállítások és rendezvények várják a látogatókat.

Ezután Esztergom felé vették az irányt, ahol megebédeltek: egyes tanulók a Csülök Csárdában, mások különböző éttermekben. Meglátogatták Esztergom egyik jellegzetességét, az Esztergomi Bazilikát. Az Esztergomi Bazilika Magyarország legnagyobb temploma, amely a Duna fölé magasodva uralja a város látképét. A 19. században épült klasszicista stílusban, és a magyar katolikus egyház központja. Belsejében értékes műalkotások és tetején hatalmas kupola található, amely lenyűgöző panorámát kínál.

Ezt követően a diákok Visegrádot is meglátogatták, ahol először a Visegrádi Királyi Palotát tekintették meg. A palota a középkori magyar királyok egyik legfontosabb rezidenciája volt. Fénykorát a 14–15. században élte, különösen Mátyás király idején, amikor reneszánsz stílusban újjáépítették. Ma részben rekonstruált formában látogatható.

A nap utolsó állomása a Visegrádi Fellegvár volt. Ez a vár a Dunakanyar fölé magasodó középkori erőd, amely stratégiai jelentőségű volt a Magyar Királyság védelmében. A 13. században épült, és fontos szerepet játszott a tatárjárás utáni újjáépítés időszakában. Ma népszerű turisztikai látványosság, ahonnan lenyűgöző kilátás nyílik a környékre.

A nap végén még rövid kitérőt tettek a Tescoba, ahol magyarországi különleges édességeket vásároltak, majd visszatértek a szállásra. A nap végére a tanulók számos új élménnyel és ismerettel gazdagodtak.

*

A következő napon, Párkány városánál a Mária Valéria hídon (Magyar–Szlovák határ jelképe) keltek át és haladtak Oroszka felé. A faluban egy hadászati, saját gyűjtésű ritkaságok alkotta múzeum sokaságát csodálhatták meg a diákok. Úgy beltéri, mint kültéri látványosságok tárultak a jelenlévők szeme elé, akik betekintést nyerhettek mind fizikailag, mind történelmileg a tankok világába.

A harci szemléletet leváltotta a művészet, Zselízen az Esterházy család nyári rezidenciáját is megszemlélhették, amit a helyi múzeumigazgató mutatott be kiszínezett történetekkel. A felújításban levő kastély elhagyását követően Nyitrára indult a csapat. Sor került a lévai vár megcsodálására is, majd várva várt ebéd is bekövetkezett. Nyitrán meglátogatták a helyi zsinagógát, a híres nyitrai várat és székesegyházat, majd végig mentek a stációkon, és felmásztak a Kálvária-hegyre. A rövid kis túra a Kálvária-hegyre biztosította az Árpád-kori zobordarázsi templom megcsodálását is, hiszen a hegytető lenyűgöző látványt nyújtott. A következő uticél Szentendre volt, aminek a belvárosa még sötétben is igazán elragadtató.

(Folytatása a 2. oldalon.)

* Kiadja a Hétfalusi Magyar Művelődési Társaság – © HMMT, 2001–2026. * ISSN 1582-9006 *

• VERES EMESE GYÖNGYVÉR

140 ÉVE ALAKULT MEG AZ ÖNÁLLÓ MAGYAR ESPERESSÉG

III. rész

Mint azt korábban is olvashattuk, Trefort Ágoston miniszter rögtön intézkedett, mint arról a Protestáns Egyházi és Iskolai Lap is beszámolt:

A barczasági 11 ág. ev. magyar község a szász papok zsarnoksága alól szabadulni óhajtván, elvalahára határozottan lépett föl. K. Molnár Victor hosszufalusi, Pap György zajzoni lelkészek és a hosszufalusi bíróból álló küldöttség Budapesten nyújtotta át a miniszternek a tiszai egyházkerülethez csatolandó külön ág. ev. magyar esperesség alakítása iránti kérelmét. A miniszter az ügy megvizsgálására kormánybiztosul Szász Károlyt szemelte ki, s utasította, hogy már a napokban induljon Erdélybe. Örömmel vesszük tudomásul a gyors intézkedést s azon is örvendhetünk, hogy éppen Szász Károlyra esett a választás, kinek hazafisága biztosít bennünket arról, hogy föladatában híven fog eljárni.

Tanulságos Szász Károly levele is (amelynek idézésétől azonban most eltekintünk), amelyet a Brassó vidéki lelkészekhez intézett, ám míg az megtalálható a különböző levéltárak iratanyagában, addig a válaszról nincs tudomásunk. Többek között azért sem lehet, mert a II. világháborúban a Magyar Nemzeti Levéltárat lövedék érte, és éppen a Vallásügyi és Közoktatási Minisztérium iratanyagainak jelentős része megsemmisült. A továbbiakban levelek és jegyzőkönyvek sorát lehetne idézni, amelyekből az is kiderül, hogy a két egyház között csak fokozódott a feszültség, nem körvonalazódott a békés megoldás lehetősége. Így 1877-ben a szász vezetőségnek ki kell mondania – az alábbiak szerint –, hogy kebelében önálló magyar esperességet nem hagyhat jóvá, ám a kiválás elé sem gördít többé akadályokat.

„Az elmondottak alapján az országos egyház felelős feladata s az összes egyház iránt úgy, mint a kérdéses községek iránt való kötelességeinek teljes tudatában azt határozza:

„A. A brassói egyházkerület magyar községeiből álló külön, s új egyházkerület alakítása el nem fogadható.”

„B. Azon községeknek pedig, melyekben a szakadási vágyak csakugyan a gyógyíthatatlanságig fokozódtak – amint egynéhányan már 1875-ben az országos egyháznak az engedelmességet egyenesen felmondották, s önkényes szakadásukban mai napiglan majdnem kivétel nélkül megmaradtak, s a felingerült kedélyek lecsöndesítése, s a megzavart béke helyreállítására minden reményt kereken eltűntnek nyilvánítnak: ezen községeknek a Confessio Augustana ama nagy év. elve szerint, melynél fogva ily ügyek vi humana el nem intézhetők, eredeti kívánságuk értelmében az erdélyi ág. hitv. ev. országos egyház kapcsából akár más Superintendenciába való belépés, akár önálló egyházi testület alakítása céljából való kilépésük elé akadály nem gördíttetik.”

Brassó, 1877. október 19én

(Az ág. hitv. ev. vidéki konzisztórium üléséből.)”

Miközben Trefort Ágoston vallás és közoktatási miniszter több levelet is írt a szász egyházi vezetésnek, miniszteri biztost küld a gyülekezetekbe, egy érdekes jelenet zajlik le 1880. augusztus 30-án Hosszúfaluban. Trefort Ágoston Hegedüs Lajos kandid. miniszteri tanácsos, Szentiványi Gyula főispán és Koós Ferenc kir. tanfelügyelő kíséretében meglátogatta a hosszúfalusi iskolát. Molnár Viktor hosszúfalusi evangélikus lelkész és állami iskolai gondnoksági elnök felkérte a minisztert, hogy hallgassa meg a tízfalusi evangélikusok kérését. A beszélgetésre Kupcsay János faragászati tanár lakásán kerül sor, ahová a minisztert Koós Ferenc tanfelügyelő kísérte el, a tízfalusiakat pedig Molnár Viktor és Borcsa Mihály bácsfalusi evangélikus lelkész képviselte. Molnár Viktor néhány szóban előadta a csángómagyar esperesség ügyét, hangsúlyozva, hogy el kell szakadniuk a szász evangélikus esperességtől.

A beszélgetést Koós Ferenc brassói tanfelügyelő jegyezte fel:

„Korán reggel mentünk ki Hosszúfaluba a faragóiskola megtekintésére, melynek udvarán a csángó ruhába öltözött sok szép leány hatalmas éljenzésben tört ki, midőn a jó öregurat megpillantotta. Trefort a sorban álló leányok között megpillantott egy igen szép arcú leányt, s hozzálépve megkérdezte tőle: ‘Maguk ugye mind csángó leányok?’, s megsimogatta a szép leány arcát, aki hangosan azt felelte: ‘Csángók vagyunk kegyelmes uram!’; ‘Szépek, valóban szépek’, mondá Trefort, mi pedig a háta mögött mosolyogtunk.

(Folytatása a 3. oldalon.)

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY TÁMOGATÁSÁVAL
MINISZTERELNÖKSÉG NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG
BETHLEN GÁBOR Alap

• TAMÁS KRISZTINA, SZÉKELY ANNA, KOVÁCS ÁRPÁD APOLD

A TUDÁS NYOMDOKAIN: ZRIK JUTALOMKIRÁNDULÁS, 2026

(Folytatás az 1. oldalról.)

Utolsó nap a lelkes brigádot elszomorította a hazatérés gondolata, hiszen az elmúlt napok csodái nem csak a látványosságokban nyilvánultak meg, hanem személyes kapcsolatokra is hatással voltak. A csapat összenőtt és emlékezetessé tették egymás számára ezt a néhány napot.

A közös mindennapi élmények összegzése, az esti nagy beszélgetések, a belsős viccek és a közös tapasztalatok a visszatérést követően űrt hagytak az emberek szívében, de a lelkükben igazi boldog emlékként él tovább a közös kirándulás szelleme.

Köszönettel tartozunk a (4 Village Ski & Ride (Gócza István), Winter Outlet – akik nem kevesebbet ajánlottak fel, mint a két mikrobuszt, amellyel utaztunk, Hétfalusi Magyar Művelődési Társaság, UnicSpot, ZRIK Szülőbizottság, Brassói Magyar Gazdák Egyesülete, Erdélyi Kárpát-Egyesület – Brassó, 059 – Zajzoni Rab István Cserkészcsapat, Pont Systems, Paprika), akik biztosították azt, hogy a kirándulás zökkenőmentesen folyjon és hozzájárultak ennek megvalósításában, igazi élményeket biztosítva a fiatalok számára. Hálásan köszönjük nekik!

A jutalomkirándulás nem valósulhatott volna meg sofőrjeink és kísérőink nélkül sem: Székely Gyöngyi, Gires Albert Ildikó, Köpe Anna-Mária, Hlavathy Péter, és a szervező Kovács Lehel István. Hálásan köszönjük nekik!

Közönjük továbbá a Hazajáró Honismereti és Turista Egyletnek a csodálatos szállást Dobogókőn, a Hazajáró Turistaházban!

• VERES EMESE GYÖNGYVÉR

140 ÉVE ALAKULT MEG AZ ÖNÁLLÓ MAGYAR ESPERESSÉG

(Folytatás a 2. oldalról.)

Henter Gábor, azon állami iskola gondnokságának elnöke és főszolgabíró, azt a tréfát követte el, hogy néhány iparosnak szebb leányait csángóruhába öltöztette. A Trefort által megszólított leány, Perényi Júlia is ezek közé tartozott, s ezért mosolyogtunk az öreg háta mögött. A hosszúfalusi állami iskola javítására kétezer forint kiutalását helyezte kilátásba. Néhai Molnár Viktor hosszúfalusi ág. ev. lelkész ott az udvaron kérte meg Trefortot, hogy kihallgatást adna neki és paptársainak. 'Csak röviden, uraim, mert sietnem kell, hogy még ma délelőtt Sepsiszentgyörgyre érkezhessünk.' Felmentünk Kupcsay János faragó-tanár szállására. Molnár tiszteletes arra kérte a miniszter urat, engedné meg, hogy a csángó egyházak a szász esperességből kiválhassanak és valamelyik magyarhoni ág. ev. püspökséghez csatlakozhassanak. 'Nem tehetem, felelé Trefort, mert akkor a felvidéki tótok is azt kérnék, hogy valamelyik csehországi püspökséghez csatlakozhassanak.'; 'De kegyelmes uram, ha még így maradunk, megesznek bennünket a szászok, kik '48-ban nyakunkra hozták a muszkákat, s kik erre ma is készek lennének', mondá egy tüzesvérű csángó pap. 'Na, na, ez már túlzás', jegyezte meg Trefort. Felpattant, leszaladt a lépcsőn, s mi is utána. Néhány perc múlva a hosszúfalusi görög keleti népiskola előtt állottunk meg. Az igazgató néhai Petri János magyarul akarta üdvözölni a minisztert, de belesült, s Trefort tréfásan mondá, hogy 'Jól van, jól; de jövőre tanuljon meg jobban magyarul'. Megtekintette a 4 osztályt, melyek gyúrva voltak. Onnan Prázsmárra siettünk. A község végén a román lelkész mondott ékes üdvözlőbeszédet, melyre Trefort ilyenformán válaszolt: 'Sajnálom, hogy nem tudom, s nem értem a szép román nyelvet, de a tiszteletes úr megtanulhatna magyarul. Magyarországon mindenkinek tudnia kell magyarul!'

Prázsmáron a község az ág. ev. papnál nagyszerű villásreggelivel várta a minisztert és útitársait, ami nagyon jól fogott, mert reggel korán ittuk meg a tejeskávét, s mikor Prázsmárra érkeztünk, már délelőtt 11 óra volt. Katonásan folyt le a villásreggeli, csak két pohárköszöntő volt. Egyikkel a lelkész üdvözölte Trefortot szívélyesen, másikat Trefort mondta a községre és annak derék lelkészére, mindketten németül."

kaposi Molnár Viktor

Molnár Viktor halálával az önállósodási mozgalom mozgatórugóját vesztette el. Szerencsére a lendület már nem tört meg, a lelkészek tovább folytatták a küzdelmet. A hosszúfalusi gyülekezetnek viszont elhalt papja helyébe lelkészt kellett választania. Bár a szász egyházi vezetés erőteljesen bele akart szólni, a gyülekezet akarata szerinti lelkészt hívták meg szolgálatra.

A másik problémás momentum a türkösi templom felszentelése, amelyről ismételten csak a sajtóból vagy korabeli kisnyomtatványokból értesülünk. A türkösi gyülekezet kivált a csernátfalusi anyagyülekezetből, és új templomot is épített, amely 1885-re el is készült, csak éppen a hívek nem használhatták.

A szász konzisztórium kiküldte az esperest, hogy a templomot a türkösiek kívánsága szerint április 6-án felszentelje. És az esperes, Urunk születése után az 1885. év április 6-án, délelőtt 9 órakor tengernyi nép jelenlétében felhágott a fő ajtó lépcsőzetére, kezébe vette a templomkulcsot és tört magyarsággal tudtára adta a türkösieknek, hogy „ezt a templomot a türkösi hívek építették, és én ezt a közhasználatnak ezennel átadom, menjetek be hát nagy ihatósággal [„A helyett áhítatosság. Az esperes bizonyosan az ünnepélyt követő díszebédet forgatta elméjében, azért botlott a nyelve."] a templomba!" A felszentelés megtörtént, az esperes azt végig nézte, s csak akkor hallatá újra szavát, mikor a díszebéden a pecsenyét már körülhordozták, akkor is, hogy a német felköszöntőt mondjon az osztrák császárra, amiből mi, hétfalusiak persze csak annyit értettünk, hogy most inni kell. Ebéd után az esperes az örvendező csángóknak kijelenté, hogy „a templom mától kezdve zárva marad", s aztán otthagyta őket a faképnél. (...)

Íme, így élünk mi itt, Hétfaluban, így önkényeskednek velünk, így tipornak el bennünket azok a szászok, akik maguk mindig elnyomásról panaszkodnak. Kell-e nagyobb szabadság, mint mikor a jövevény büntetlenül nyomorgathatja saját hazájában a magyart? (...)

Egyházi élet ez? Lelkiismeret az, amely a más nemzetiségű, de velünk végre is ugyanazon valláson levő szászokat az egyházkormányzatban vezérli? Nem érdemelné-e meg a hitélet, hogy a brassói esperességnek, amelyben a 26 ezer szászajkú evang. mellett 18 ezer magyar evangélikus lélek lakik, legalább az alesperese magyar legyen, aki az ünnepélyes alkalmakkor az esperest helyettesítené, s a népet a fentebbiekhez hasonló botrányoktól megkímélné.

De hát a szászoknak privilégium kell, s inkább vesszen ki a magyar evangélikusokból a vallásos érzület, mintsem hogy az esperesi hivatalba, konzisztóriumba vagy más egyházi hatóságba a magyar is bejuthasson.

Bizonyára nagyot vétkeztek elődeink, azért nehezült reánk ennyire az istennek ostora. Szerencsésebb testvéreink, imádkozzatok érettünk!" – írta egy röpiratban egy hétfalusi páriа, ahogy magát nevezte.

Az imádságok meghallgattattak: közelgett az önállósodás időpontja.

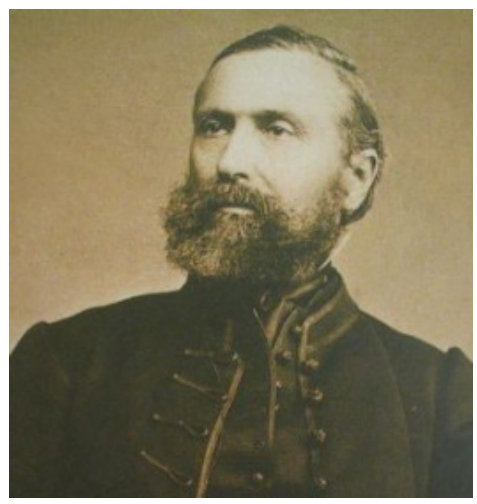

Trefort Ágoston miniszter

• SZERKESZTŐSÉG

HOBBI AKADÉMIA HÍREK

Hobbi Akadémia: egy hely, ahol a hobbik kapcsolatokat teremtenek.

Sokunk életében eljön az a pont, amikor a gyerekek kirepülnek, a mindennapok a munkáról szólnak, vagy épp nyugdíjba vonulunk. Ilyenkor különösen fontos, hogy legyen egy tér, ahol új élményeket gyűjthetünk, feltöltődhetünk, és kapcsolódhatunk másokhoz – akár egyedül érkezve is.

Ezért hoztuk létre a Hobbi Akadémiát, azt a helyet, ahol nem kell egyedül tölteni a délutánokat, ahol ki lehet kapcsolódni, barátkozni, és akár valami teljesen újat kipróbálni.

A Hobbi Akadémia mindenkinek szól. Szól azoknak, akik társaságra vágynak: időseknek, középkorúaknak, fiataloknak, családoknak, újonnan érkezőknek – bárkinek, aki nyitott egy kis kikapcsolódásra, vagy olyanoknak, akik valami újat keresnek, vagy csak egy pár óra szünetet szeretnének.

Az eddigi alkalmainkon társasjátékoztunk, keresztrejtvényt fejtettünk, szúdokut oldottunk, kipróbáltuk az ördöglakatokat, puzzle-eket, és még kézimunkáztunk is – például a horgolás alapjaival ismerkedtünk.

A fiatalabbaknak micro:bit foglalkozásokat indítottunk, ahol játékosan tanulhatnak robotikát és programozást.

Számunkra a legfontosabb, hogy itt mindenki megtalálja a helyét – kortól függetlenül. Ha szeretnél kikapcsolódni, tanulni, új embereket megismerni, vagy csak egy jó hangulatú közösség része lenni, szeretettel várunk a Hobbi Akadémia programjaira!

A **Hobbi Akadémia** májusi ajánlata:

Május 7. - Sherlock Holmes nyomában: Vajon a nyomok hova vezetnek? Detektíves, nyomozós társasjátékok.

Május 14. - Fejtörők csütörtöke: Szúdoku és logikai kihívások. Agytorna haladóknak és kezdőknek.

Május 21. - Catan telepesei: Hódíts, építs, kereskedj! És más klasszikus társasjátékok.

Május 28. - Micro:bit mesterei - elektrónika, robotika és programozás.

Helyszín: **Gillich Fülöp Diákotthon**, Négyfalu, Brassói út 245. szám.

Időpont: 18.00 órától

Beugró: Micro:bit mesterei: 30 lej, Közösségi estek: 15 lej/személy/alkalom

Elérhetőség: 0729500243

A programjainkról részletesen a Hobbi Akadémia Facebook oldalán vagy a brasso.ro oldalon olvashatsz.

Szeretettel várunk mindenkit!

* KIADJA A HÉTFALUSI MAGYAR MŰVELŐDÉSI TÁRSASÁG – © HMMT, 2001–2026. * ISSN 1582-9006 *

• Szerkesztőség

Hétfalusi hírek, események

Április 29. Szent György napi családos foglalkozás kicsiknek és nagyoknak

Az Erdélyi Hagyományok Háza támogatásával ebben a tanévben immár 5. alkalommal szervezünk valamely jeles nappal, ünnepkörrel kapcsolatos tevékenységet. Szeretettel várjuk a családokat egy vidám, alkotással és játékkal teli estére Benkő Éva vezetésével, ahol megismerjük sárkányölő Szent György történetét. Gyertek, tudjuk meg együtt, hogy milyen hagyományok és hiedelmek kapcsolódnak hozzá!

Ez egy valódi családi program: gyerekeket, szülőket, nagyszülőket és dédszülőket egyaránt várunk, hogy együtt fedezzük fel hiedelmeinket és a közösség erejét.

Időpont: 2026. április 29., 18:00 óra

Helyszín: Barcasági Csángó Alapítvány, Négyfalu

Megjelent a Barcasági füzetek 7. száma!

A Barcasági Csángó Alapítvány, valamint György Papp Margit leányai és családjaik

2026. május 14-én 18 órától

emlékeznek György Papp Margitra a Barcasági Csángó Alapítvány székházában.

Ezen az alkalmon bemutatják az

„Anyád, apád hagyománya,
Szívednek igaz birtoka!”

György Papp Margit emlékezete című füzetet is.

Szülők majálisa

Május 16-án, szombaton, szervezzük meg a Zajzoni Rab István Középiskola türkösi épületének az udvarán a hagyományos Szülők majálisát. Mindenkit szeretettel várunk!

• Magdó Gyöngyi

Kedvet az alkotáshoz!

Négyfaluban is csatlakoztak az Országos Alkotóházak Napjához

Április 11-e különösen feltöltő és élményekben gazdag nap volt alkotóházunk életében. Idén második alkalommal vettünk részt az Országos Alkotóházak Napján, amely során Európa szerte minden résztvevő kézművesház nyíltnapot tartott. A hűvös időjárás ellenére is sok érdeklődő lépte át küszöbünket. A nap folyamán végig jó hangulat uralkodott, a résztvevők aktívan bekapcsolódtak a programokba, és örömmel, élményekkel feltöltődve tértek haza.

A rendezvény keretében több mesterséget is bemutattunk. A szövés fortélyaival Czimbor Izabella ismertette meg az érdeklődőket, míg a tojásírás hagyományát Fejér Jolán mutatta be nagy szakértelemmel. A kültéri programokat Csukás Károly biztosította, aki népi fajátékokkal tette még színesebbé a napot, főleg a gyermekek nagy örömére. A kézműves foglalkozások során a látogatók különböző technikákat próbálhattak ki tapasztalt alkotók irányításával. Kiss Zita bútorfestést oktatott, Magdó Gyöngyi hímzést és fonalgrafikát tanított, Máté Janka a horgolás alapjaiba vezette be az érdeklődőket, míg Fejér Jolán további foglalkozásokat is tartott a nap folyamán.

A kiállított alkotások széles palettán mutatták be a résztvevő mesterek munkásságát. Láthatók voltak Máté Janka horgolt darabjai, Magdó Gyöngyi néptáncos szoknyái és horgolt baba-mama ékszerei, Czimbor Izabella szőttesei és népies blúzai, Kelemen Kinga kerámiái, Szász Edit nemez munkái, Csukás Károly népi fajátékai, Dombi Enikő makramé-alkotásai, valamint Nagy Klára gyöngyfűzései, de megtekinthették a régi és az új szőtteseket, valamint a csángó viseletet.

Összességében a rendezvény erősítette a közösségi összetartozást, valamint hozzájárult a hagyományos kézműves mesterségek megőrzéséhez és népszerűsítéséhez. Köszönjük a lehetőséget a közreműködésre a Népművészeti Egyesületek Szövetségének!

• Kiss Zita

Szakkör Négyfaluban is

2024-ben úgy éreztük, hogy egyre többször kerül a Barcaság is a figyelem középpontjába. Több magyarországi hivatalvezetőt fogadhattunk környékünkön, minket is több alkalommal hívtak tanulmányutakra. Ennek eredményeként ismerkedhettünk meg a Szakkör elnevezésű programmal, amely 2025 őszén Négyfaluban is elindult. A 20 alkalmas bútorfestő és tojásíró tevékenységet a tojásírás éjszakáján zártunk.

A Barcasági Csángó Kézműves Egyesület két tagja, Gödri Anna tojásíró és jómagam vezetésével indult a két szakkör. Maga a program a Nemzeti Művelődési Intézet és a Békés Megyei Kézműves Egyesület által működtetett kezdeményezés, amely kiscsoportos alkotó tevékenységeken keresztül közösséget épít. A kezdeményezés esetünkben a Barcasági Csángó Alapítvány segítségével valósíthatott meg, hiszen a szervezet biztosított helyet számunkra. A bútorfestő alkalmak során a résztvevők egy szépen felépített tanulási folyamaton mentek végig. Megtanulták az ecsethasználat alapjait, a vonalvezetést, majd az egyszerűbb mintáktól fokozatosan haladtak az egyre bonyolultabb, összetettebb díszítések felé. A 20 alkalom elegendő volt ahhoz, hogy biztos alapokat szerezzenek. Közösen bejártuk a faddi festett bútorok világát, valamint betekintést kaptunk a kórósi, vizesréti, kietei és solyi kazettás mennyezetek motívumkincsébe. Ezek az alkalmak nem csupán a festésről szóltak: együtt kísértük végig két anyuka növekvő pocakját, meghitt, jó hangulatú beszélgetések, közös kávézások és reggelik tették családiassá a találkozásokat.

Ezzel párhuzamosan zajlott a Tojásírás táji sajátosságai elnevezésű szakkör is. Élmény volt látni a sok apró, törékeny tojást, amelyek különböző technikákkal, egyre szebb mintákkal díszesedtek. Itt is tudatosan felépített folyamat mentén haladtak a résztvevők: az egyszerűbb technikáktól jutottak el a bonyolultabb megoldásokig. Megismerkedtek például a savanyú káposzta levével történő festékmaratástól egészen az ötszínű tojások készítéséig. Kipróbálhatták a különböző írókák használatát, és felfedezhették a különböző tájegységek mintakincsét és azok jelentését. Nagyon jó volt, hogy a két szakkör hétről hétre, kedd reggelenként együtt alkotott. Külön értéket adott az alkalmaknak, hogy nem egy generáció vett részt: a 30 évesektől a 75 évesekig minden korosztály képviseltette magát. Így nemcsak technikákat, hanem emberséget és tapasztalatot is tanulhattunk egymástól.

A szakkör végére kiállítást szerveztünk a tojásírás éjszakájának kezdete előtt, hogy az esemény során minél többen megtekinthessék munkáinkat. A kiállítást is közösen tartottuk meg: együtt kezdtük és együtt zártuk ezt a szép alkotó folyamatot. Köszönjük Hlavathy Zsuzsannának, hogy erre az útra vezetett minket, segített és támogatott bennünket. Hálánk jeléül alkotásainkkal tettük szebbé és meghittebbé a tojásírás éjszakáját az alapítványnál. Reméljük, jövőre újra elindul ez a két szakkör, és terveink szerint gyöngyfűzéssel és a nemezeléssel is bővül. A szakkörvezetők mindannyian a kézműves egyesület tagjai, akik hosszú évek tapasztalatával és zsűri által elismert alkotásokkal rendelkeznek saját szakterületükön.

